

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐιδιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Φορολογικὰ μέτρα.

Εἶναι φαίνεται πεπρωμένον καὶ τὸ ἐλάχιστον φορολογικὸν μέτρον τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως νὰ παραγάγῃ δυσχερείας σημαντικὰς καὶ νὰ καταθλίβῃ τὴν ἀτομικὴν δραστηριότητα εἰς τὰ κλίμακα. Εἰς ἡμᾶς δὲν ἀπόκειται νὰ ἐλέγξωμεν τὸ οἰκονομικὸν τῆς Κυβερνήσεως σύστημα, ὑπὸ τὴν καθολικωτέραν αὐτοῦ ἐποψίαν, διότι τοῦτο ἀρκούντως ἐταλανίσθη ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν καὶ διότι ἔλεγχος αὐτοῦ ἀλάνθαστος πρόκειται τὰ ἀποτελέσματά του. Εἶναι πλέον καταφανές τοῖς πᾶσιν ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ ἀσημάντα τῆς Κυβερνήσεως μέτρα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τακτοποίησιν τῶν φορολογικῶν νόμων καὶ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν, ἀποβαίνουσι τόσαι πέδαι τῆς ἀτομικῆς δραστηριότητος καὶ τόσαι πηγαὶ ἐμποδίων εἰς τὴν κίνησιν αὐτῆς. Δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ παντὸς φορολογικοῦ νόμου, χαλκευθέντος εἰς τὸ μέγα κυβερνητικὸν ἐργαστήριον τῶν φόρων, ἐστὶ βραβεῖα τάφρος εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον ἐνάσκησιν ἐπιτηδεύματος τινὸς καὶ πᾶσα λέξις αὐτοῦ εἰς πρόσκομα εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀτόμου.

Ὁ Νομοθέτης ἡμῶν κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν φορολογικῶν μέτρων ἐν ῥόνον ἔχει ὑπ' ὄψιν, τὴν πλήρωσιν τοῦ δημοσίου ταμείου, ὅπερ ἐπ' ἐσχάτων ἀπέβη ἄλλος τῶν Δαναϊδῶν πίθος, περὶ δὲ τοῦ τρόπου τῆς πληρώσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ μέρους ὅπου θὰ κείρῃ τὰ πρόβατα, τελειῶς ἀδιαφορεῖ. Τοιοῦτον σύστημα πλουτισμοῦ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ δὲν εἶναι φορολογικόν, εἶναι ληστρικόν καὶ μετὰ μικρὸν θὰ ἔχη ὅλα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ληστοπραξίας.

Ἡ μέθοδος τοῦ φορολογεῖν παρ' ἡμῖν ἀπέβη ὑπὸ τὴν ἐνεστώσαν κυβερνήσιν ἐμπειρικὴ μέθοδος τοῦ κύρειν καὶ γδέρειν, οὐδεμίαν δ' ἀπέμεινεν ἐν αὐτῇ ἀπαραβίαστος ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν θεωριῶν ἐκείνων αἰτίνας σήμερον διέπουν τὰ φορολογικὰ συστήματα τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν. Τὸ φορολογικὸν ἀντικείμενον, μόλις ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἀκόρεστον βουλμίαν τοῦ ἡμετέρου φορολόγου, τίθεται, ὡς εἰπεῖν, ἐκτὸς τῆς συναλλαγῆς καὶ ἀποβαίνει τὸ ἔρμαιον τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ὀργάνων τῆς φορολογικῆς ἱεραρχίας, ἅτινα ἐν τῷ ζήλω των λησμονοῦσιν τελειῶς ὅτι πρόκειται περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀτόμου, ἐξ ἧς τοῦτο ἤρτισε τὴν ὑπαρξίν του. Ἀπειρία λεπτολόγων διατυπώσεων παρακολουθεῖ πάντας τοὺς νεωτέρους φορολογικοὺς νόμους, φόρους δὲ σφάλλοντας εἰς τὴν θάσιν των καὶ ἀνεπιτεύκτους, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, ἐξήτησαν νὰ τοὺς στηρίξωσιν εἰς τὴν κοινὴν συνειδήσιν διὰ περιορισμῶν παντοίων, αἰτίνας θέτουσι τὸν κύριον τοῦ φορολογητέου ἀντικειμένου εἰς δουλικὴν στάσιν ἀπέναντι τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ ἐμπειρικὴ μέθοδος τῆς φορολογίας, ἣτις ὅπου ἐπεκράτησεν ἐγένετο ἡ φυλλοξήρα τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος. Ὅταν ὁ φορολόγος νομοθέτης διὰ νὰ εἰσπράξῃ δέκα, ζημειοῖ τὸν φορολογούμενον τριάκοντα, περιορίζει δὲ τὴν ἐνέργειάν του ἐν πολλοῖς, ὁ τοιοῦτος νομοθέτης δέικνυται ἄστοργος καὶ πρὸς τὸν δῆμόν του καὶ τὸ φορολογούμενον κινδύν, κα-

τεργάζεται δὲ τὴν στείρουσιν τῶν πηγῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου.

Δυστυχῶς ἀπὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἐμελετήθησαν καὶ κατηρτίσθησαν οἱ πλείοτεροι τῶν νεοτέρων φόρων, οὐδαμῶς ὅθεν εἶναι ἄπορον, ἂν ἐπέσυρον καθ' ἑαυτῶν τὴν ἐθνικὴν ἀπέχθειαν. Πλανῶνται οἱ νομίζοντες ὅτι ὁ λαὸς ἀποκρούει τοὺς νέους φόρους διὰ τὸ ὑλικὸν αὐτῶν βᾶρος, μ' ὅλον ὅτι καὶ τοῦτο εἶναι λανθάνουσα ἀποκρούσις πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς αὐτοῦ πόρους· οἱ φόροι ἀποκρούονται ὑπὸ τοῦ κοινού, διὰ τὴν ἀμαρτωλὴν αὐτῶν σύλληψιν, τὴν πλημμελῆ κατάρτισιν καὶ τὴν ἀστοργίαν τῆς οἰκονομίας των, ὅσον ἀφορᾷ τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν εἰσπράξιν αὐτῶν.

Περὶ ὅλων τούτων ἀρκετὰ ἐρρήθησαν καὶ ἐγράφησαν παρ' εἰδημόνων ἀνδρῶν, ἡ δὲ ὀρθότης τῶν γενομένων παρατηρήσεων κυροῦται ὁσημέραι πλείοτερον ὑπὸ τοῦ ὁσημέραι αὐξήσαντος κοινού γογγυσμοῦ, εἰς τὰ τελικὰ δ' ἀποτελέσματα τοῦ φορολογικοῦ τῆς Κυβερνήσεως συστήματος ἐναπόκειται νὰ δεῖξωσιν ἐν λανθάνουσιν μέλλοντι, πόσῃ ἀβουλίαν καὶ πόσῃ ἀστοργίαν ἐνέχει τὸ σύστημα ἐκεῖνο, ἐξ οὗ οἱ δημιουργοὶ του ἐξήτησαν τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τοῦ τόπου.

Ὡς ἐν ἀρχῇ εἶπομεν, τὸ διέπον τὸ οἰκονομικὸν τῆς Κυβερνήσεως περιοριστικὸν πνεῦμα, παρακολουθεῖ τὸ φορολογικὸν αὐτῆς σύστημα οὐ μόνον εἰς τὰς γενικὰς αὐτοῦ ἀρχὰς, ἀλλὰ διήκει καὶ δι' αὐτῶν τῶν μᾶλλον ἀσημάντων αὐτοῦ συμπληρωμάτων, ὅσα ἡ κυβερνητικὴ πρόνοια κρίνει ἀναπόφευκτα πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν. Ὡς ἀπόγευμα τούτου παραθέτομεν δύο μόνον φορολογικὰ μέτρα, ἅτινα ἐπ' ἐσχάτων ἐπέσυρον τὴν προσοχὴν τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἐρμῆς» καὶ τὰ ὅποια προεκάλεσαν τὰς διαμαρτυρίας τοῦ πεφωτισμένου καὶ πρακτικοῦ τούτου Σωματείου. Πρῶτον, ἡ κατάργησις τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου διὰ τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμὰτα καὶ δεύτερον, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς σιγαροχάρτου εἰς φύλλα χάριν τῆς ἀντιγραφῆς ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν κλπ.

Εἰς ἀμφότερα τὰ μέτρα ταῦτα, μ' ὅλον ὅτι ἐκ τῶν ἀσημάντων στοιχείων τοῦ φορολογικοῦ τῆς Κυβερνήσεως συστήματος, καταφαίνεται ἅπαντα ἡ πλημμελεία αὐτοῦ καὶ ὅλον τὸ περιστατικὸν πνεῦμα του. Διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου, σκοπὸν ἔχούσης τὴν περιστολὴν φαντασιωδῶν ἢ ἀσημάντων καταχρήσεων, ἡ συναλλαγματικὴ, τὸ δραστηριώτερον ὄργανον τοῦ σημερινοῦ ἐμπορίου ὑποβάλλεται εἰς πέδας, οἱ ἔμποροι ἐξαναγκάζονται νὰ ἐπασφαλῶσι σημαντικὸν κεφάλαιον εἰς ἀξίαν σφραγιστοῦ χάρτου ὅλων τῶν κλάσεων, νὰ ὑφίστανται τὰς συνεπείας τῶν γραφικῶν λαθῶν κτλ. Πρέπει τις νὰ ἀγνοῇ τελείως, τοὺς ὅρους τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου, ἢ ν' ἀδιαφορῇ ἐνόχως περὶ αὐτῆς, διὰ νὰ ἐπιτάσῃ τὴν σφράγισιν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχομένων συναλλαγματικῶν πρὸς τῆς ἀποδοχῆς των· πρέπει δὲ νὰ τολμᾷ τις νὰ δημεύῃ τὴν περιουσίαν τοῦ ἐμπορίου, διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτὸν νὰ ὑπεβάλλῃ εἰς τέλος χαρτοσήμου ἕκαστον τῶν πολλαπλῶν ἀντύπων τῆς ἰδίας συναλλαγματικῆς. Ἐντούτοις

ἀμφότερα ταῦτα ἐιομνήθησαν εἰς βᾶρος τοῦ ἐμπορίου, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν κατωτέρω σχετικῶν διατάξεων. Ἀλλὰ περὶ τούτων ἀρκεῖ τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον ὑπόμνημα τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἐρμῆς», ὅπερ ἐν εἰδει διαμαρτυρίας ἀπηνυθύνθη πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ὑπὸ ἔλεγχον φορολογικὸν μέτρον, τὸ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ πρὸς ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν καταλλήλου εἰς φύλλα σιγαροχάρτου, δι' οὗ ὁ ἔμπορος ἀνακοινεῖ ἐν τάχει πρὸς ἐνδιαφερομένους πληροφορίας κλπ. καὶ δι' οὗ φείδεται χρόνου καὶ χειρῶν, ὁ ἡμέτερος νομοθέτης τὸ ἐπενόησεν ἵνα προφυλάξῃ ἐξ ἐνδεχομένων καταχρήσεων τὸν περὶ σιγαροχάρτου πρωτοτυπώτατον νόμον του. Τοιαύτη ἐγγύησις τήρησεως νόμου, εἶναι εὐχερεστάτη, πρόκειται δὲ πρὸχειρος εἰς τὸν ἀγροικότερον κατασκευαστὴν φόρων καὶ δασμῶν. Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι διὰ πολυπλόκου μηχανισμοῦ διατυπώσεων, ἐγγυήσεων καὶ λοιπῶν ἐπιτεράπη ἡ εἰσαγωγὴ σιγαροχάρτου πρὸς ἀντιγραφὴν, εἰς βιβλία δεδεμένα καὶ ἠριθμημένα, ἀλλ' ὁ ὑπεβλήων εἰς παρομοίας διατυπώσεις τὰ ὑλικώτερα τοῦ ἐμπορίου ὄργανα καὶ ἀπαγορεύσας τὴν εἰσαγωγὴν σιγαροχάρτου εἰς φύλλα πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν τῆς ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν κλπ. μ' ὅλον ὅτι δύναται νὰ ἦναι μέγας Νομοθέτης, προδίδεται ὅτι οὐδέποτε ἐπάτησε τὸν πόδα ἐπὶ μεγάλου ἐμπορικοῦ καταστήματος, οὐδ' ἐγνώρισε τὴν χρῆσιν τοῦ χάρτου ἐκεῖνου, ἢ ἐὰν ἦναι εὐκόλον πρᾶγμα νὰ παρουσιάσῃται οὗτος ὁπότεν δόξη τῷ κ. Τελῶνι, ἐὰν ὑπάρχῃ πάντοτε πρὸχειρος, ἐὰν συμφέρῃ νὰ ἐπιδεικνύεται κλπ. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν μὲ τοιαῦτα ἐφόδια ἀγνοίας εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ νομοθετῇ τις. Καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον παραπονεῖται, καὶ ἐν τούτῳ ἀκόμη διαβλέπει μίαν ἐπι καταθλιψὴν ἐξ ἐκείνων καθ' ὧν παλαίαι σχεδὸν διηνεκῶς καὶ αἰτίνας δυστυχῶς τὴν πηγὴν των ἔχουσιν εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ἀβουλίαν καὶ ἀστοργίαν. Ἐν ἐπιλόγῳ ἠθέλαμεν ἐπιφέρει τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν ὑποβάλλῃ καὶ αὐτὴ ὑπὸ ἐπίσταμένην μελέτην τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, ἐὰν δὲν ἐγνωρίζωμεν ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ἰσὴ τῇ πλημμελείᾳ τῶν φορολογικῶν τῆς μέτρων ἐστὶ καὶ ἡ ἀλόγιστος εἰς αὐτὰ ἐπιμονὴ τῆς.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν συναλλασσόμενων παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰς μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου, ἰσχυρούσας νῦν σχετικὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων.

Νόμος περὶ χαρτοσήμου
τῆς 14)26 Αὐγούστου 1836.

Ἄρθρον 7. Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου θέλουν προσδιορισθῇ καὶ θέλουν πωλεῖσθαι διὰ συναλλαγματικὰς καὶ ἄλλα ἐμπορικὰ ἔγγραφα διάφορα σχήματα χάρτου, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς χρήσεως καὶ φέροντα ὅλα το ὑδάτινον σημεῖον.

Άρθρον 8. Είς ιδιώτας οίτινες επιθυμούν να κάμωσι χρήση εις τα έγγραφα αυτών περιγραμμού και χάρτου χωρίς υδατίου σημείου ή με άλλα υδάτινα σημεία, είναι συγχωρεμένον τούτο· άλλ' όμως ταυτα θέλουν υποβάλλεσθαι εις την σφράγισιν πριν μεταχειρισθώσι παρά τη επί του ήμετέρου νομισματοκοπείου και σφραγιστηρίου αρχή κατά τους όρισμους του παρόντος νόμου· οι παρά τούτω φυλαχθησόμενοι τύποι θέλουν προσδιορισθῆ δια τών περι εκτελέσεως οδηγίων.

Άρθρον 29 § 10 (υπόκεινται εις τέλη χαρτοσήμου) αι συναλλαγματικαί, τα έντάλματα πληρωμής, αι όμολογίαι και έν γενει όλα τα έγγραφα τα περιέχοντα υποσχέσεις και διαταγάς πληρωμών δι' ώρισμένας ποσότητας και κυκλοφορούντα εις τὸ Βασίλειον συμπεριλαμβανομένων και αυτών τών εισερχομένων από ξένα Κράτη συναλλαγματικῶν τών πληρωτέων από τούς κατοίκους του βασιλείου· εις την τελευταίαν περιστασιν ή σφραγίς πρέπει να έπιτεθῆ πριν της παρουσιάσεως εις υποδοχήν.

Διάταγμα της 27 Δεκεμβρίου 1836

Άρθρον 2. Όταν μία και ή αυτή συναλλαγματική έκδοθῆ εις περισσότερα αντίτυπα τότε υπόκειται έκαστον αυτών εις τὸ δικαίωμα του χαρτοσήμου.

Άρθρον 3. Τα έμπορικά ταυτα έγγραφα δύνανται να γραφῶσιν επί του ανήκοντος χαρτοσήμου της τάξεως, πλην οι έμποροι έμπορουν και να τυπώνωσιν έν τῷ σφραγιστηρίῳ τούς παρ' αυτών εις χρήση όντας τύπους πρό της μεταχειρίσεως αυτών, και τούτο κατά τὸν διαταχθέντα τρόπον και την έννοιαν τών άρθρων 7 και 8 του περι χαρτοσήμου νόμου.

Άρθρον 4. Κατά τὸ άρθρον 7 του περι χαρτοσήμου νόμου θέλει τυπωθῆ δια τὰς συναλλαγματικὰς χωριστῶν σχήμα χαρτίου έχοντος μέγεθος του τρίτου μέρους του ήμισιως φύλλου του χαρτοσήμου και ποιότητα την πλέον έλεκτην και έφωδιασμένον ένταυτῷ μη τὸ χαρτόσημον της τάξεως.

Νόμος ΡΙΣ'. της 18 Δεβρίου 1865.

Άρθρ. 5. Συναλλαγματικαί και γραμματία εις διαταγήν θεωρουνται ως κατά παράβασιν του νόμου έφ' απλῷ χάρτου γεγραμμένα εάν δεν γραφωνται επί της φερύσης τὰς δύο σφραγίδας του χαρτοσήμου σελίδος και εις τρόπον ώστε αι δύο σφραγίδες να κείνται έπ' άριστερά του σώματος της συναλλαγματικής ή του γραμματίου κατά μήκος της σελίδος γεγραμμένων.

Νόμος Σ'. της 5 'Απριλίου 1867,

Άρθρον 3. Συναλλαγματική ή γραμματίον εις διαταγήν γεγραμμένον επί ασήμου ή επί άρμολίου ένσήμου χάρτου ή παρά την διάταξιν του άρθρου 5 του ΡΙΣΤ' νόμου άπολλυται την ιδιότητα του έμπορικού έγγράφου υποκειμένον και εις τὰς λοιπάς κατά τούς νόμους περι χαρτοσήμου συνεπειάς της παραβάσεως.

Άρθρον 4. Αί υπό ανωνύμων εταιριών παραβάσεις τών περι χαρτοσήμου νόμων έκτός τών έν αυτοίς διαγραφομένων συνεπειών της παραβάσεως, δύνανται να έπιφέρωσι και την ανάκλησιν της δυνάμει του άρθρου 37 του έμπορικού νόμου χορηγηθείσης, άδειας και έγκρίσεως του καταστατικού αυτών έγγράφου.

Νόμος ΧΙΔ της 10 'Ιουνίου 1877.

Άρθρον 2 Τὸ τέλος χαρτοσήμου έμπορικῶν έγγράφων όρίζεται εις 18 κλάσεις κατά τὸν προσρητημένον πίνακα (έχοντα ούτω)

μέχρι δραχ.	750	τέλος	λεπ.	50
άνω τών δραχ.	750—	1,500	»	δραχ. 1
»	1,500—	3,000	»	2
»	3,000—	4,500	»	3
»	4,500—	6,000	»	4
»	6,000—	9,000	»	6
»	9,000—	12,000	»	8
»	12,000—	15,000	»	10
»	15,000—	21,000	»	11
»	21,000—	27,000	»	18

»	»	27,000—	33,000	»	»	22
»	»	33,000—	39,000	»	»	26
»	»	39,000—	45,000	»	»	30
»	»	45,000—	60,000	»	»	40
»	»	60,000—	75,000	»	»	50
»	»	75,000—	90,000	»	»	60
»	»	90,000—	120,000	»	»	90
»	»	120,000—	150,000	»	»	120

Αί υπερβαίνουσαι τὰς δραχ. 150,000 ποσότητες δὲ, υπόκεινται εις τέλος ανώτερον τών δραχ. 120.

Άρθρ. 6. Αί κατά τούς κειμένους νόμους περι χαρτοσήμου ποιναι επί συναλλαγματικῶν έν γενει και γραμματιῶν εις διαταγήν έπιβάλλονται άλληλεγγύως εις τε τούς εκδότας τούς έπισθογράφους, τούς αποδέκτας και τούς κομιστάς αυτών. 'Επι συναλλαγματικῶν δὲ εκ του έξωτερικῷ, αι ποιναι έπιβάλλονται εις τούς έν τῷ έσωτερικῷ αποδέκτας έπισθογράφους και κομιστάς άλληλεγγύως.

Άρθρον 8. Τα κατά νόμον εις χαρτόσημον υπαγόμενα ιδιωτικά έγγραφα ειςιν άπαράδεκτα ένώπιον τών δικαστηρίων και πάσης αρχής, εάν δεν εγράφησαν έξ αρχής επί του ανάλόγου χαρτοσήμου ή δεν υπεβλήθησαν εις τὸ νόμιμον πρόστιμον· προσαγομένων δὲ έν αντίγραφῷ απαιτεῖται θεβαιώσις έπίσημος· οι τα πρωτότυπα έγγραφα επί του ανήκοντος κατά νόμον χαρτοσήμου ή υπεβλήθησαν εις πρόστιμον· έλλείψε. τοιαύτης θεβαιώσεως τὰ προσαγομένα αντίγραφα υποβάλλονται εις άμφοτέρα.

Νόμος ΟΙΣ'. της 18 'Απριλίου 1880

Άρθρον 3. 'Ο εκδους λογαριασμὸν ή απόδειξιν μηδόλω ή έλλιπῶς σεσημασμένον υποβάλλεται εις πρόστιμον δραχ. 25 δι' έκαστον λογαριασμὸν ή απόδειξιν.

Άρθρον 4. Είς παρόμοιον πρόστιμον υποβάλλονται οι εκδοται έπισθογράφοι και κάτοχοι συναλλαγματικῶν, γραμματιῶν εις διαταγήν και έπιταγῶν ή έντολων πρός πληρωμὴν (τραθηκτικῶν) μη υποβληθεισῶν εις τὸ νόμιμον του χαρτοσήμου τέλος, συνεπάγεται δὲ έν τούτῳ και ή άπόλεια της ιδιότητος του έμπορικού έγγράφου κατά τὸ άρθρον 3 του από 5 'Απριλίου 1867 Σ'. νόμου.

Έν Πάτραις την 30 'Ιουλίου 1881.

Θ' Έμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν 'Ερμῆς»

Πρός τὸ Σ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Είς 'Αθήνας.

Κύριε 'Υπουργέ

Τὸ από 16 'Ιουνίου ε. ε. Βασιλικὸν διάταγμα, δι' οὗ άκυρουνται αι διατάξεις του άρθ. 4 Κεφ. 2, έδαφ. γ' και δ'. του από 30 'Αυγούστου 1873 Β. διατάγματος, δυνάμει τών όποιων ειχεν έπιτραπή ή χρῆσις κινητου χαρτοσήμου επί συναλλαγματιῶν και γραμματιῶν εις διαταγήν επί του έσωτερικῷ ή έξωτερικῷ εκδιδομένων, προώρισταί νέας να παραγάγῃ δυσχερείας εις τὸ έμπόριον και να περιποήσῃ τὰς έμπορευομένους άδικους ζημίας.

Ο Έμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν α' 'Ερμῆς» ούτινος, έχω την τιμὴν να πρόσταμαι, μετά λύπης παρατηρεῖ ότι και διὰ της καταργήσεως του κινητου χαρτοσήμου επί τών γραμματιῶν και συναλλαγματικῶν παρενθιθενται εις τὸ έμπόριον σημαντικαί ζημιώδεις δυσχερείαι, καθ' όσον δ' αυτου έκρινε να παραπονεθῆ πρός υμὰς δια την άστοργήν ταύτην ήτις έπαυζάνει κατά έν έτι τὰ μειονεκτήματα καθ' ών παλαίει διηνεκῶς.

Δέν είναι ανάγκη, Κύριε 'Υπουργέ, να καταδείξωμεν ήμεις ποσόν, τὸ νέον τούτο μέτρον θα καταθλίψῃ τὸ έμπόριον, μακρόν δ' ήθελεν εἶσθαι έν επεχειρούσαμεν ήδη να εκθέσωμεν ένταυθα τὰ μειονεκτήματα του μέτρου τούτου, καθ' οὗ άλλως μαρτυρεῖ ή κοινή του έμπορίου συνειδησις ήτις εξάνεστη κατ' αυτου, και ή έγκατάλειψίς του

πρό καιρού παρ' όλων έν γενει τών νομοθεσιῶν, ως και ό παρὰ του Σ. 'Υπουργείου προβαλλόμενος λόγος πρός δικαιολόγησιν του, όστις δέν είναι του έμπορίου ή εύκολία, άλλ' ή περιστολή του επί του προκειμένου συμβαινουσῶν καταχρήσεων. Φρονούμεν ότι εις πρόληψιν μηδαιμίων τινῶν καταχρήσεων δέν είναι δικαίον να καταθλίβηται μεγάλη τάξις φορολογουμένων, οὐδὲ πρός τιμωρίαν, τών παραβατῶν του νόμου να ζημιωνται αι τηρουντες αυτόν· δι' εκείνους αι ζημιώδεις συνέπειαι της παραβάσεως του νόμου θα ήταν άρκετή τιμωρία και περιστολή, εις τούς τιμολους τών έμπόρων ανήκει ή έλευθερία του σταδίου της ενεργείας των και ταύτην την έλευθερίαν άπεκδέχεται υπό ύπουργείου πεφωτισμένου και επιθυμούντος να δώσῃ δια τών νομοθετημάτων του ισχυράν ώθησιν εις την έθνικὴν δραστηριότητα. 'Η έξουδετέρωσις του κινητου χαρτοσήμου δια σφραγίδος έπίσημου ήθελεν εἶσθαι άρκεύσα έγγύησις υπέρ του δημοσίου, ως τούτο γίνεται έν 'Ιταλία, 'Αυστρία κτλ.

Αλλά πλην τών δυσχερειῶν του από 16 'Ιουνίου ε. ε. Β. Διατάγματος τούτο επανέφερε τὰς άτελείας και άδικίας άπρηχαιωμένων και όπισθοδρομιῶν νόμων, αῖτινες πάλιν τίθενται έν ισχύει· Καί πρώτον ή διάταξις του άρθρ. 29 παραγ. 10 του περι χαρτοσήμου νόμου της 14/26 'Αυγούστου 1836 καθ' ήν αι από ξένα Κράτη εισερχόμεναι συναλλαγματικαί, πληρωτέαι δὲ από τούς κατοίκους του Βασιλείου πρέπει να σφραγίζωνται πρό της παρουσιάσεως εις υποδοχήν, έστιν ανεφάρμοστος κατά τὰς ένεστώσας σχέσεις του έσωτερικῷ πρός τὸ έξωτερικὸν έμπόριον. Συναλλαγματικαί βραχυπρόθεσμοι πληρωτέαι έν 'Ελλάδι, οὐδέποτε θα πληρωθῶσιν έγκαίρως, εάν πρό της υποδοχῆς πρέπει να άποσταλῶσιν εις την Πρωτεύουσαν και να υποστῶσιν εκεί τὰς σφραγίσεις δια πολλῶν διατυπώσεων. Ανυπολόγηστοι δύνανται να είναι, κύριε 'Υπουργέ, αι ζημιαί αῖτινες εκ της βραδύτητος ταύτης δύνανται να προκύψωσι και άπορον είναι πῶς τούτο διέλαθε την προσοχήν της πεφωτισμένης Κυβερνήσεώς μας.

Δευτερον, ή διάταξις του άρθρου 2 του από 27 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος ήτις αναζει ήδη έν δλη αυτης τη ισχύει, και ήτις υποβάλλει όλα τὰ εκδιδομένα αντίτυπα της ιδίας Συναλλαγματικής εις τέλος χαρτοσήμου, έστιν άδικος και οὐδεμίαν έχει δικαιολογητικὴν βάσιν. Τὸ πολλαπλοῦν τών αντιτύπων της αυτης συναλλαγματικής δέν παρσιτῆ, ως γνωστὸν, πολλαπλήν κίνησιν κεφαλαίου, δια να φορολογηθῆ τούτο καθ' όλας αυτου τὰς αναφοράς πρός ώρισμένην κερδοσκοπίαν, άλλ' είναι εύκολία ήν τὸ έμπόριον επενόησε και ό Νόμος εκύρωσε, δια την ταχυτέραν κίνησιν του κεφαλαίου και εις ένίσχυσιν της πίστεως τών συναλλαγματικῶν, του σημαντικῷ τούτου όργάνου της έμπορίας. 'Εάν δὲ πρόκειται ήδη τὸ έμπόριον να εξαγοράζῃ και την εύκολίαν ταύτην, αντί αἰδράς άμοιβῆς, ή θα παραιτηθῆ αυτης πρός βλάβην του, ή θα λογισῃ έαυτὸ καταθλιβόμενον και εκεί ένθα οὐδέν ζητεῖ εκ της συνδρομῆς της πολιτείας.

Είς ήμὰς δέν άπόκειται να καταδείξωμεν ότι δια τών περιοριστικῶν διατάξεων τών φορολογικῶν μέτρων οὐδαμῶς έξυπηρετεῖται τὸ συμφέρον του δημοσίου θησαυρού. 'Η πείρα και παρ' ήμιν και άλλαχού κατέδειξεν ότι ή όμαλότης και ή εύχέρεια τών φορολογικῶν νόμων επροσπόρισε τῷ δημοσίῳ πλειότερα ή ή τραχύτης αυτών, βαρείς δὲ τοιοῦτοι νόμοι παρήγαγον πάντοτε ποικίλας καταχρήσεις και έγέννησαν την επιθυμίαν της παραβάσεως των, τόσον πλειότερον καθ' όσον δια ταύτης και τὸ κέρδος του παραβάτου ήτο μείζον και ή ένέργειά του μάλλον άκώλυτος.

Ο Έμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν α' 'Ερμῆς», Κύριε 'Υπουργέ, κατ' όμύθημον έντολήν του όποιου υποβάλλω τὰς άνω παρατηρήσεις πέποιθεν ότι δέν θέλετε παρῆδει αυτὰς, άλλ' ότι έν τῷ συμφέροντι του έμπορίου και του δημοσίου θέλετε υποβάλλει εις δευτέραν μελέτην τὸ μέτρον καθ' οὗ παραπονού

μεθα και θέλετε επιφέρει επ' αὐτοῦ τροποποιήσεις
ἥτιον ἐπαχθεῖς εἰς μεγάλην τάξιν φορολογουμένων.

Εὐπειθέστατος

Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν
« Ἑρμῆς »

Δ. ΣΓΑΜΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ τρυγητὸς τοῦ σταφιδοκάρπου ἐξακολουθεῖ κανονικῶς καὶ ἡ ἀποξήρανσις αὐτοῦ βαίνει αἰσιώως. Μετὰ μεσημέριαν τῆς παρελθούσης Τρίτης ὁ καιρὸς ἠπέλιπεν ἐνταῦθα ἐροχὴν, πρὸς τὸ ἐσπέρας δὲ ἐρριψεν ὀλίγην σποραδικῶς καὶ εἰς ἐλαχίστην ποσότητα, ἀπλὴν ψυχάλαν, ἥτις εὐτυχῶς οὐδεμίαν ἐπήνεγκε βλάβην εἰς τὸν ἐν τοῖς ἄλλωσιν ἐκτεθειμένον καρπὸν.

— Ἀφήκοντο ἤδη εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν τὰ πρῶτα σταφιδοφόρα ἀτμόπλοια.

— Εὐχάριστος παρατηροῦμεν ὅτι ἐλήφθησαν ἤδη τὰ προχειρότερα μέτρα πρὸς ἐπέκτασιν τῆς καθαριότητος εἰς ὅλας τὰς συνοικίας τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ διενεργοῦνται καλῶς κατὰ τὴν κοινὴν εὐχὴν πάντων καὶ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ παρόντος· καὶ πολὺ μὲν ὑπολείπεται εἰσέτι πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ὑγιεινῶν ὄρων, αἵτινες δύνανται νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸν τόπον ἀπὸ τῶν δεινῶν ἐπιδημίας τινός, ἀλλὰ προτιμῶμεν τὴν βαθμιαίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνέργειαν, τῆς ἐσπευσμένης καὶ πυρετώδους ἥτις συνεπιφέρει συνήθως ματαίας καὶ ἀσκόπους δαπάνας· λέγομεν τοῦτο καθ' ὅσον μόλις ἐγένετο σκέψις παρ' ἡμῖν περὶ ἐκτάκτων μέτρων καθαριότητος καὶ ἄλλων μέσων προφυλάξεως ἐξηγέρθησαν αἱ κερδοσκοπικαὶ τάσεις πολλῶν αἰτινῶν ἔφθασαν καὶ μέχρι τοῦ ἡμετέρου Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Αἰτιῶν προσοχὴ ἵνα μὴ ἀποφύγωμεν τὴν μίαν ἐπιδημίαν καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν ἄλλην ἥτις πρωτίστως ἀποβαίνει ὀλεθρία εἰς τὸ δημοτ. ταμεῖον, καὶ ἥτις παρ' ἡμῖν εἶναι συνηθεσιάζουσα, σχεδὸν ἐπιδημική.

— Διεβιάσθησαν ἡμῖν ἔντονα παράπονα κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου θαλασσίων λουτρῶν, ὅστις πάντα τρόπον μηχανάται ἵνα ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ λούωνται εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν κατὰ τὰς νύκτας, πτωχοὶ ἄνθρωποι, ἰδίᾳ γυναῖκες καὶ παιδιά, εἴτε χάριν θεραπείας εἴτε πρὸς καθαρισμὸν. Ὡς ἀναφέρουσιν ἡμῖν διὰ τὸ ἐμποδίσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς τὰς παρὰ τὰ λουτρά λουόμενας γυναῖκας, καὶ ἐξαναγκάζῃ αὐτάς νὰ προσέρχωνται εἰς τὰ παραπήγματα τοῦ ἐπ' ἀμοιβῆς, ἀνάπτει αἴφνης πυρὰς, οὕτω δὲ ἐκτίθησιν αὐτάς, ὡς εὐρίσκονται, εἰς τὰ ὄμματα τῶν διαβατῶν καὶ τῶν περιέρχων. Ὁ ἐνοικιαστὴς διεκδικεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικαιώματα αἵτινα δὲν ἔχει καὶ προσβάλλει τὴν αἰδῶ τῶν γυναικῶν τῶν συμπολιτῶν του, πρέπει λοιπὸν οἱ ἀρμόδιοι νὰ τὸν διαφωτίσωσι περὶ τῶν δικαιωμάτων του, ἡ δὲ ἀστυνομία νὰ τὸν διδάξῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ παύσῃ ἀτιμωρητὴ μὲ τὴν σεμνότητα πτωχῶν γυναικῶν, εἴτε χάριν κερδοσκοπίας, εἴτε χάριν ἀστεῖσμου. Εἶναι ἀπίστευτος ὁ βαθμὸς τῆς παραγνωρίσεως ὃν ὑφίστανται παρ' ἡμῖν τὰ στοιχειωδέστερα τῶν πραγμάτων. Ἀλλ' ἄλλο ὅπου ὁ πτωχὸς λαὸς ἔχει ἀληθεῖς κηδεμόνας καὶ πρηστᾶτας, εὐρίσκει, διὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς δαπάνης τῶν κοινοτήτων, πρῶχειρα τὰ μέσα τοῦ καθαρισμοῦ καὶ τῆς ὑγιεινῆς· συντηροῦνται δημόσια λουτρά ὅπου οἱ πτωχοὶ προσέρχονται νὰ πλῆθωσι καὶ νὰ ὑγιάνωσιν ἀντὶ ἐλαχίστης ἀμοιβῆς, ἡμεῖς δὲ ἀποκλείομεν καὶ αὐτὴν τὴν θάλασσαν εἰς ἀσθενικὰς γυναῖκας, εἰς χοιραδικὰ καὶ λυμφατικὰ παιδιά ἀπόλυτον ἔχοντα ἀνάγκην θαλασσίων λουτρῶν, καὶ ἂν τολμήσωσι νὰ προσέλθωσιν ἐκεῖ, κινδυνεύει ἡ αἰδῶ αὐτῶν ἐκ τῆς εὐφροῆς ἐνὸς ἐνοικιαστοῦ, ὅστις ἐν-

σκεῖ τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου. Ὡραῖος, τῆ ἀληθείᾳ, ἀντιπρόσωπος.

— Γνωμοδοτήσῃ τοῦ ἱατροσυνηδρονίου συνεστήθη λοιμοκαθαρτήριον ἐν Τροιζωνίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Λοιμοκαθαρτήριον Τροιζηνίων » καὶ προωρισμένον νὰ δέχεται τὰ πρὸς φόρτωσιν σταφίδος ἐξ ἐπιχολήρων ἢ ὑπόπτων τόπων ἐρχόμενα πλοῖα ἐντὸς τῶν ὁρίων, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ, δὲν ἐξεδγλώθη κρούσμα ἢ ὑπόνοια χολέρας· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀποστέλλεται, καθὼς καὶ ἐὰν τελομένης τῆς καθάρσεως ἐξεδγλώθη τοιοῦτόν τι εἰς ἄλλον ὅπου θέλει ὑποστῆ τὴν κάθαρσιν.

— Τὸ ἔργον τῆς διὰ τοῦ πυρὸς καταστροφῆς τῶν δασῶν δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ μετὰ τῆς ἰδίας πάντοτε ἀπονοίας καὶ ἠλιθιότητος. Καθ' ἐκάστην ἐσπεραν βλέπομεν τακτικῶς εἰς τὰ περὶ ἡμῶς θουνὰ μικρὰς πυρκαϊὰς λυμαινομένας τὴν χώραν· λέγομεν δὲ μικρὰς διότι ἡ ἐρήμωσις τῶν δασῶν ἀποκλείει τὰς μεγαλητέρας· σήμερον ἡ μικρὰ καταστροφή συμπληροῖ τὸ ἔργον τῆς μεγάλης, διὰ τῆς πυρπολήσεως τῶν ὀλίγων εἰσέτι ὑποπολιμένων δένδρων καὶ θάμνων, διὰ τὴν κατασταθῆ ὁ τόπος ἐντελῶς γυμνός. Μόλις διακρίνομεν εἰς τὰ περὶ ἡμῶς θουνὰ καὶ τὰς κοιλάδας μικρὰν συστάδα δένδρων, διαφυγοῦσαν τὴν προηγουμένην καταστροφήν καὶ καλλύουσαν τὸν τόπον, ἐσμέν βέβαιοι ὅτι μετὰ τινὰς ἡμέρας θὰ ἴδωμεν εἰς ἐκεῖνο τὸ σημεῖον πυρκαϊκὴν ἐξαφανίζουσαν τὸ λείψανον ἐκεῖνο τὸ δασικόν. Ταυτὰ μανθάνομεν καὶ ἐκ τῶν περίξ μερῶν· πανταχοῦ τὰ ὀλίγα ἐναπομείναντα δάση, εἴτε ἐκ κακοβουλίας, εἴτε ἐκ συμφέροντος, εἴτε ἐκ κυφότητος καταστρέφονται ἀπόνως καὶ ἐπισπεύδεται οὕτω ὁ χρόνος καθ' ὃν ἡ χώρα ἡμῶν ἀποθίσεται ἀκατοίκητος. Ἢ ἀπονοία μας πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι, τῆ ἀληθείᾳ, ἀξιοθρήνητος καὶ ἡ ἀβουλία ἡμῶν περὶ τῶν ὄρων τῆς ζωῆς ἀξία ἠλιθίων· ἀποψιλοῦμεν τὰ θουνὰ ἡμῶν διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν δασῶν καὶ καθιστῶμεν τὰς πεδιάδας καίτας γειμάρων, πρέπει ν' ἀπελπισθῶμεν ὅτι θὰ ἴδωμεν πλέον παρ' ἡμῖν δαφιλεῖς βροχὰς, καὶ ἀπ' ἐτέρου ἀνεγείρομεν μέγαρα καὶ οἰκοδομοῦμεν ἐπαύλεις, ἐνῶ ὅπως προσφερόμεθα πρὸς τὸν τόπον τοῦτον ἔπρεπε νὰ ζῶμεν σκηνίται ἔτοιμοι νὰ τὸν ἐγκαταλείπωμεν, ὅποταν ἐν αὐτῷ στερεύσῃ πᾶσα πηγὴ ζωῆς. πᾶν στοιχεῖον εὐζωίας, αἵτινα ἡμεῖς αὐτοὶ ἀφρόνως καταστρέφομεν προεξοφλοῦντες τὸ μέλλον του. Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐγκαταβιῶσωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον, δέον δὲν προσφερόμεθα πρὸς αὐτόν, οὐχὶ ὡς ἐπιδρομεῖς καὶ ἐξολοθρευταί, ἀλλ' ὡς συνετοὶ ἐργάται, πολλαπλασιάζοντες τὸν φυσικὸν πλοῦτον τῆς γῆς, δι' ἀγαθῆς προνοίας καὶ ἐξασφαλίζοντες τὸ κεφάλαιον αὐτῆς, ὅπερ δὲν εἶναι ἀνεξάντητον. δυστυχῶς ὁ πολὺς λαὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐγνώρισεν εἰσέτι τὰ ἐκ τῶν δασῶν εὐεργετήματα καὶ ἐγένετο ὁ αἷτιος τῆς ἐρήμικῆς τῆς χώρας· ἀλλὰ δυστυχῶς οὔτε ἡ πολιτεία ἔκαμεν αὐτὸν κατὰ τινὰ τρόπον νὰ γνωρίσῃ αὐτὰ, οὔτε διὰ τῆς διδασκαλίας, οὔτε διὰ τῆς τιμωρίας. Τὰ μέχρι τοῦδε εἰς ἐνέργειαν τεθέντα μέσα πρὸς περιφρούρησιν τῶν ὑπαρχόντων εἰσέτι παρ' ἡμῖν δασῶν, ἐδείχθησαν ἀνεπάρκη, οὐδεμία δ' ἐλήφθη πρόνοια πρὸς ἀναφύτευσιν τῶν ἐξαφανισθέντων δασῶν καὶ ἡ χώρα κινδυνεύει νὰ ἐρημωθῆ καὶ νὰ κατασταθῆ ἀκατοίκητος. Πού θὰ σταματήσῃ τὸ κακὸν τοῦτο, ὅπερ ἀπειλεῖ τελείαν καταστροφήν, οὐδεὶς γνωρίζει, πάντες ὁμῶς πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι καὶ ἂν ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο συμφρονήσωμεν ἐν προσεχῇ μέλλοντι, θὰ ἦναι πλέον ἀργά, διότι δὲν ἀναδασοῦται ἡ χώρα εἰς διάστημα μιᾶς ἢ δύο δεκαετηρίδων, δυνάμεθα μάλιστα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐνεστώσα καὶ ἡ ἐπομένη γενεὰ δὲν θὰ ἀξιοθῶσι ν' ἀπολαύσωσι τῶν εὐεργετημάτων τῶν δασῶν. Μετὰ πολλῆς λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ἰδιῶται καὶ Κυβέρνησις τοῦ τόπου δὲν ἀπέδωκαν εἰσέτι παρ' ἡμῖν τὴν προσήκουσαν σπουδαιότητα εἰς ζήτημα τόσον σοβαρὸν, ὅσον τὸ δασικόν. Οἱ ἰδιῶται καὶ αὐτοὶ οἱ νοσηρονέστεροι, δὲν συγκινοῦνται ὅσον εἶδει ἐπὶ

τῆ θέῃ τῆς ἀπαισίας ταύτης καταστροφῆς, διὰ τοῦτο δὲν ἐμορφώθη εἰσέτι παρ' ἡμῖν κοινὴ γνώμη περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου, οὐδ' ἐξηγέρθη ποτε κατὰ τινὰ τρόπον τὸ πεφωτισμένον δημόσιον φρόνημα κατὰ τῆς ἐρημώσεως τοῦ τόπου. Καὶ οἱ ἰδιῶται οἱ διαβλέποντες τὸν ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν δασῶν κίνδυνον καὶ ἀνεμολογοῦντες αὐτόν καθ' ἐκάστην, εἶχον ἰδίᾳ καθήκοντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου· δὲν ἴδαμεν δ' ἀκόμη ἕνα καὶ σῦλλογον πρὸς προστασίαν τῶν δασῶν, ἐνῶ τοσαῦτα σωματεῖα ἰδρύθησαν πανταχοῦ, ἄλλο ἕκαστον ἐπιδιώκον χιμερικὸν σκοπὸν. Ὡς δὲ νὰ συνώμωσαν πάντες κατὰ τῆς καταστροφῆς χώρας καὶ αἱ διώκουσαι τὰ ἐγκλήματα ἀρχαὶ λίαν ἀδρανεῖς καὶ ἀδιάφοροι δεικνύνται περὶ τὴν καταδίωξιν τῶν ἐμπρηστῶν. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι καθ' ὄλον τὸ κράτος συμβαίνουσι τοῦλάχιστον χίλιοι ἐμπρησμοὶ μικρῶν ἢ μεγάλων δασῶν, ἡ περὶ τελευτῶν τῶν ὁρίων κατ' ἔτος, πολὺ δ' ἀμφίβολον εἶναι ἂν δέκα μόνον ἐκ τῶν χιλίων ἐμπρηστῶν φέρονται κατ' ἔτος ἐνόμιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἐὰν ἐκ τούτων πέντε δίδωσι δίκην τῶν πράξεων των. Τίς λοιπὸν θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀγροίκου χωρικοῦ, τοῦ ὀρεσιβίου ποιμένος τὴν ἀγάπην κατ' τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰ δάση; τίς θὰ διδάξῃ αὐτόν περὶ τῆς χρησιμότητος των; Οἱ ἱερεῖς τίποτε δὲν γνωρίζουσιν ἀπὸ αὐτὰ· οἱ ἱεροκήρυκες εἶναι σπάνιοι διὰ τὰ χωρία καὶ δὲν ἀναφαίνονται ἐκεῖ ὡς κομηταί, περὶ παντὸς ἄλλου διδάσκουσιν ἢ τὴν πρὸς τὰ δάση ἀγάπην. Τὸ χωρικὸν σχολεῖον εἶναι σταῦλος παχύνων μόνον τὸν διδάσκαλον, ὁ δασοφύλαξ ἢ ὁ χωροφύλαξ, οὗτοι εἰσιν οἱ προδότες τῶν δασῶν· ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ εἶναι ἀγνωστος εἰς τὰς δασικὰς περιφερείας μας ὡς ὁ φοῖνιξ, ἡ ποινὴ καὶ ἡ τιμωρία μορμολόκειον οὐδένα πλέον φοβίζον. Ἰπὸ τοιούτους λοιπὸν ὄρων ἡ καταστροφή τῶν ἡμετέρων δασῶν εἶναι εὐεχέστερος καὶ ἡ ἐπικειμένη τῶν εἰσέτι ὑπαρχόντων ἀναπόφευκτος. Εὐχόμεθα ὅπως καὶ διὰ τῶν καταλλήλων νομοθετικῶν μέτρων καὶ διὰ τῆς συντόνου καταδίωξεως καὶ τῆς παραδειγματικῆς τιμωρίας καὶ τῆς ἐξεγέρσεως τῆς κοινῆς γνώμης τεθῆ τέρμα εἰς κακὸν ἀπειλοῦν αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν τῆς χώρας.

— Ὁ τὰς ἀτμομηχανὰς καὶ τὸ Μηχανουργεῖον Διχλίου διευθύνων ἀξιόλογος νέος κ. Ἀλ. Μεταξᾶς ἐμνηστεύσατο τὴν διὰ πολλῶν προσόντων περιεκκοσμημένην δεσποινίδα Ἀγλαΐαν Ἀγγελοπούλου, ἀδελφὴν τοῦ παρ' ἡμῖν δικηγόρου κ. Γ. Ἀγγελοπούλου.

— Ἐξεδόθη ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις τυπογραφείου τοῦ γνωστοῦ ἐκδότου Σ. Κ. Βλαστοῦ ἡ Διδασκαλικὴ ἢ σύντομος ὁδηγία περὶ τῆς χρήσεως τῆς νέας διδασκαλικῆς μεθόδου, ὑπὸ Σπυρίδωνος Μωραΐτου, Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀστικοῦ Παιδαγωγείου. Ἐκδοσις δευτέρα. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς νέας διδασκαλικῆς μεθόδου εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ παιδεύτηρια, τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποβαίνει ἀναπόφευκτον ἐγκόλιον παντὸς διδασκάλου, καὶ οὕτως εἰπεῖν ὁ πρῶχειρος κώδικς τῆς ἐνεργείας του. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐκδόσεως ἐξετιμήθη ὑπὸ τῶν εἰδημόνων ὡς ἀριστὸν καὶ ὠφελιμώτατον πόνημα καὶ ἐπλήρωσεν ἐπίγειουσαν ἀνάγκην τῆς νέας διδασκαλικῆς μεθόδου, ἥτις μέχρι τοῦδε ἐλάχιστα παρ' ἡμῖν ἔχει βουθήματα. Τὸ σύστημα τῆς νέας διδασκαλίας ἐκτίθεται ἐν αὐτῷ εὐμεθόδως, ἀπλῶς καὶ ἀπερίττως, ἐμπεριέχει δὲ τὴν λύσιν ὄλων τῶν ἐνδεχομένων ἀποριῶν. Εὐρηται παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ ἐν Ἀθήναις καὶ τιμᾶται δρ. 4.

— Μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν σουσ καλλίστους οἰωνοῦς ἰδρυθεῖσα ἐνταῦθα παιδονομικὴ ἀρχὴ, ἐπ' ἐσχάτων ἐχαλαρώθη ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς καὶ συνεπῶς ἐλάχιστα ἔχει πλέον ἀποτελέσματα. Καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι συναδελφοὶ ἐζητήσαμεν ἐπιμόνως τὴν ἰδρυσιν τῆς ἀρχῆς ταύτης καὶ ἐπεκροτήσαμεν ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὸν δημοσίην τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, ἐξ οὗ ἀπεκδέχθη-

